

Áldd lelkem Istened

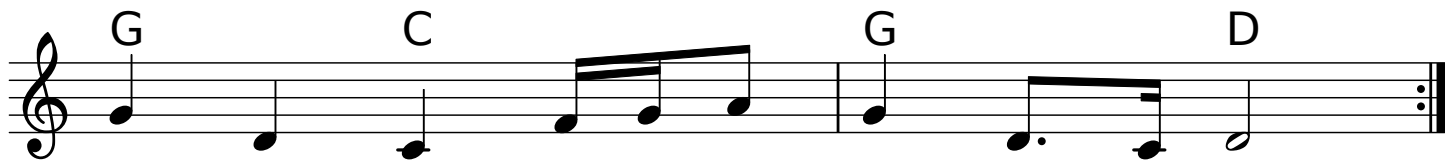
(Zsolt 103,1-4)

Sz: Dr. Pálhegyi Ferenc

D: Pálhegyi Dávid

1. Áldd lel - kem Is - te - ned, Dí - csérd e szent ne - vet,
El - tör - li bú - nö - det, Meg - vált - ja é - le - ted,

Jó - sá - gát ha - nya - gul el ne fe - ledd!
Ir - gal - ma be - kö - töz min - den se - bet.

Oly nagy az ég ki - csi föl - dünk fe - lett,

Még na - gyobb Is - ten - ben a sze - re - tet.

Nem bú - ne - ink sze - rint bánt most ve - lünk me - gint.

Jó - sá - ga i - ga - zabb hú - ség - re int.

2. Réti virág ma él, Fújja az őszi szél, Holnap már lekonyul, semmit sem ér. :/
Napjaink mint a por Szállnak, a szél sodor, Sok földi hatalom nincs már sehol. Oly nagy az ég kicsi földünk felett, Még nagyobb Istenben a szeretet. Porunkig lehajol, Az ítélet alól Felmentő kegyelem igéje szól.

3. Felséges Isten Ő, A fény és az erő. Életünk tavasza csak tőle jő. :/ Áldja őt szép zene, Angyalok éneke, Menny és föld öröme, dicsérete. Oly nagy az ég kicsi földünk felett, Még nagyobb Istenben a szeretet. Áldjuk hát mi is Őt! Tőle kapunk erőt, Szolgálni szerető színe előtt.